

кадѣ, то пакъ владѣше умственната война, споредъ както ни показаха горни-тъ припомнивания. Но главно-тобѣше онова, кое-то донесе всеобщо страдание: търговската криза. Тя удари повече-то европейски държави, но не изостави да са стовари най-сѣтѣ, и на Северна-Америка съ още по-голяма тѣжестъ.

Тѣй бѣше пакратко положението на други-тъ държави, кои-то почнаха да са заявяватъ у

БЪЛГАРСКА-ТА ЦЪРКВА

нови размирици: Българи-тъ въ солунския окръгъ сѣватъ католици.

Наше-то правителство като искаше да види единъ день подданици-тъ си мирни въ вѣроисповѣдни-тъ си желання, отрѣди особни смесени комисии да разгледать коренно населението въ смесени-тъ епархии и отъ това пропалѣзоха нестѣпани-тъ, кои-то са обнародваха вече отъ наши-тъ Бълг. вѣстници въ Цариградъ. Тѣ излезоха за въ наша полза, както си е; защото по сѣнѣзи мѣста живѣятъ само Българи, а не Гърци. Се по тази мисля или по друга, бѣше пратила наша-та Екзархия Нег. Преосвященство Смоленскаго (Русселенски економъ — попъ Нила) въ Солунския окръгъ за да удовлетвори нѣкои искания на населението, кое-то чакаше съ нетърпение да види мили-тъ си владци. Въ това време тамкашци-тъ Българи са обезпокояваха твърдѣ много отъ гърцки-тъ владци. Не са измина дълго време и Н. Пр. наместо да удържи еднородци-тъ си и да ги подкрепява въ бащина-та ни вѣра, да ги отклонява отъ протестанти-тъ, католици-тъ и др., той се запретна да растроjava тамошния кръгъ: да отклонява стадо-то отъ наша-та толкози-годишна желасма Българска Екзархия. Откато учерил себе си, позволи си явно да приканва Българи-тъ въ Униятска-та кошара. Той като си свърши наопаки своя-та миссия, завърна са